

faa uheldige at være i Besiddelse af et stort Antal Lønder Hartkorn, skulle de beskattes, selv om de ikke have Evne til at betale en eneste Skilling, og selv om denne Skat jager dem bort fra Huns og Hjem. Blev Byrden fordeelt paa de forskjellige Distrikter, og det stod i de stedlige Autoriteters Magt at fordele efter Skatteevne, saa fik de Lov til at faaæ nogle, som skulde lige saa mange Penge paa deres Eiendomme, som disse ere værd, og lægge det over paa Kapitalerne, og det er dog, naar Alt kommer til Alt, de stedlige Autoriteter, der bedst vide, hvor disse stikke. — Jeg glemte før at afgjøre et lille Mellemværende med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Kreds (R. Petersen). Han udtalte sig, saavidt jeg forstod ham, for, at de, som havde kjøbt deres Fæstegaarde efter Loven af 1860, skulde med Hensyn til Bigningen af Skatten, betragtes som Fæstere, fordi, som han sagde, de vare i en uheldig Stilling og neppe havde Evne til at bære Byrden. Jeg vilde betragte dette som en meget uheldig Bet at faaæ ind paa, der maatte have til Følge, at alle de, der have kjøbt Eiendomme siden 1860, maatte nyde den samme Ret som hine; thi ellers blev Ubilligheden dog altfor stor. Dersom det ærede Medlem troer, at de, der ere blevne Selveiere ifølge den nævnte Lov, ere meget uheldigere stillede end mangfoldige Andre, saa tager han fejl. Jeg siger ikke for Meget, naar jeg siger, at langt over Halvdelen af Gaardbesidderne paa Landet er Debitorer og have deres Eiendomme tilbeels for Andres Penge, og det besværre for en stor Deel af dem under saa trykkende Forhold, at det vil være meget vanskeligt for dem at bære denne Byrde. At gjøre Undtagelser i saa Henseende troer jeg ikke vilde være helbigt, men at overlade til de stedlige Autoriteter at lægge Skatten der, hvor Evnen findes, det finder jeg rigtigt; lad saa Skatteherne klage — og Klager ville vi dog alligevel ikke blive frie for. — Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) taler om, at Loven skulde være færdig inden 4 Uger; jeg troer endog han nævnte en vis Dato, nemlig den 5te Marts, da veed jeg ikke, hvorfra den ærede Rigsdagsmand har den Oplysning, at Rigsdagen ikke skulde være samlet

længere end til den 5te Marts. Jeg ibetmindste er ikke i Besiddelse af en saadan Oplysning. Men i ethvert Fald forekommer det mig, at den af mig antydede Maade er den, der snarest fører til Maalet, og at den næsten kun er et simpelt Regnestykke, som vil gjøre Loven meget simplere og meget lettere og hurtigere at komme fra end den Maade, som er foreslaaet i Lovforslaget.

Jønnesbech: Jeg skal kun ligeoverfor den ærede næstsidste Taler sige, at jeg ikke har bekæmpet ham; tværtimod. Jeg har slet ikke ventet i ham at see en Modstander; thi jeg kjennder fra tidligere Tid hans Anskuelser om denne Ting, og jeg har derfor ikke kunnet have nogen Mening om, at der i dette Dilemma skulde være nogen principiel Forskjel imellem os, naar jeg før sluttede mig til hans Tanker. Den Indvending, han i det Væsentlige har gjort imod, hvad jeg har fremsat, er, at det skulde være et nyt System, som det ikke var muligt at skaffe tilveie nu. Jeg maa tilstaae, jeg forstaaer ikke rigtigt dette, thi hvad jeg foreslog at benytte, er netop det gamle System, nemlig at bruge de kommunale Autoriteter til at paaligne Skat; jeg foreslog det, fordi det efter min Mening er den eneste Maade at faaæ Bigningen udført nogenlunde rimelig paa. Jeg erkjennder naturligvis, at der meget vel derved kan skee Ting, som man bag efter maa ønske ikke vare skete; men jeg foretrækker dog en Vilkaarlighed, der bliver fordeelt paa en Masse Mennesker, uden at de, saa at sige, mærke det, for med aabne Dine at gaæ ind paa Noget, der for mig staaer som aldeles ubilligt og uretfærdigt. Medens det paa den af mig anførte Maade kun kan komme til at dreie sig om 1 eller 2 Mk. for en Mand, og hvor dog Klagerne i det Væsentligste ere grundede i Misundelse eller Hyst til at styde over paa Andre, — thi det kunne vi ikke faaæ ud af Menneskene — saa er det mig klart, at efter Lovforslaget kunne i den samme By to Mænd, som eie det samme Hartkorn, blive lige høit beskattede, uagtet den ene f. Ex. eier sin Gaard uden at skylde 4 β , medens den Anden skylder enhver Skilling og dertil har maaskee en Mængde Børn. Det er en Uret-